

flere sider givet udtryk for tvivl om behovet for en lovgivning om frivillig voldgift. På baggrund af denne tvivl udbad justitsministeriet sig en fornyet udtalelse fra handelsministeriet, idet man fandt, at forslaget fremsættelse måtte forudsætte et stærkt ønske fra erhvervsorganisationernes side om lovens gennemførelse. Handelsministeriet meddelte efter forhandling med erhvervsorganisationerne, at hovedparten af organisationerne var stærkt interesseret i at få gennemført en særlig lovgivning om voldgift.

Justitsministeriet anmodede herefter retsplejerådet om en fornyet udtalelse, da rådet i sit første svar ikke havde foretaget nogen gennemgang af de enkelte bestemmelser i voldgiftsudvalgets lovudkast. Rådet fremkom efter at have gennemgået udkastet med et ændret lovudkast med bemærkninger, der er optrykt som *bilag* til lovforslaget.

Det foreliggende lovforslag svarer bortset fra enkelte sproglige ændringer ganske til retsplejerådets udkast. Det er dog ved en udtrykkelig bestemmelse i § 11 præciseret, at loven ikke finder anvendelse med hensyn til faglig voldgift.

I overensstemmelse med voldgiftsudvalgets betænkning og de indhentede udtalelser indeholder forslaget ikke en detaljeret lovgivning om voldgift. Forslaget indeholder alene nogle bestemmelser, som hidtil har været savnet i dansk ret, og som kan anses for egnede til styrkelse af voldgiftens funktioner samt forskellige grundlæggende regler, som i det væsentlige svarer til gældende ret. De vigtigste nye bestemmelser er § 2, stk. 1, hvorefter domstolene ikke, medens en voldgiftssag verserer, kan tage stilling til, om tvisten henhører under voldgiftsrettens kompetence, § 3 om bistand fra domstolene til gennemførelse af en voldgiftssag i tilfælde, hvor den ene part nægter at medvirke til behandlingen, § 9 om fuldbyrdelse af voldgiftskendelser og § 10 om fuldbyrdelse af udenlandske voldgiftskendelser og voldgift i internationale forhold.

Uden for lovens område falder tvister, der skal afgøres ved voldgiftsretter, der er oprettet ved særlig lov, f. eks. lærlinge- og husdyrvoldgiftsretterne og arbejdsretten, jfr. betænkningen side 7. Med hensyn til faglig voldgift henvises til forslaget § 11.

Retsplejerådets udkast, der i hovedsagen følger voldgiftsudvalgets udkast, har været forelagt for præsidenterne for højesteret, østre og vestre landsret, sø- og handelsretten i København, Københavns byret og Århus by- og herredsret, Den danske Dommerforening, Foreningen af dommerfuldmægtige i Danmark, advokatrådet, arbejdsministeriet, fiskeriministeriet, handelsministeriet, landbrugsministeriet, ministeriet for offentlige arbejder og udenrigsministeriet,

Lovforslagets gennemførelse vil ikke medføre udgifter for det offentlige eller administrative konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Da lovforslaget som nævnt svarer til retsplejerådets udkast, kan man i det væsentlige henvide til bemærkningerne til dette udkast. Vedrørende enkelte af forslagets bestemmelser skal dog bemærkes.

Til § 4.

Bestemmelsen, der angår indsigelser mod en voldgiftsmands habilitet, omfatter alle medlemmer af voldgiftsretten, således også voldgiftsrettens formand (opmanden).

Til § 7.

Retsplejerådet anfører i bemærkningerne til denne bestemmelse, at domstolene kun bør tilsidesætte en voldgiftskendelse efter påstand. Dette vil utvivlsomt også være hovedreglen, men der kan dog forekomme tilfælde, hvor domstolene selv uden påstand bør tilsidesætte en kendelse, f. eks. hvis kendelsen strider mod ufravigelige retsgrundsatninger eller angår en tvist, som efter sin art ikke kan afgøres ved voldgift. Bestemmelsen i § 7 udelukker ikke en tilsidesættelse af kendelsen i sådanne tilfælde.

Bestemmelsen i *nr. 2* om en voldgiftskendelses ugyldighed på grund af voldgiftsrettens sammensætning eller rettens behandling af sagen vil efter omstændighederne kunne anvendes i tilfælde af åbenbare og grove fejl med hensyn til grundlaget for kendelsen. En kendelse vil således f. eks. kunne tilsidesættes som ugyldig, hvis voldgiftsretten afgør tvisten på andet retsgrundlag end aftalt mellem parterne.

Til § 10.

Efter *stk. 1* kan justitsministeren fastsætte nærmere regler om betingelserne for at tillægge udenlandske voldgiftsavgørelser bindende virkning her i landet samt fastsætte regler, hvorefter sådanne kendelser under forudsætning af gensidighed kan fuldbyrdes her. Ved gennemførelsen af denne bestemmelse vil der være skabt det fornødne grundlag for, at Danmark kan tiltræde konventionen af 10. juni 1958 om anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske voldgiftskendelser (New York-konventionen), jfr. betænkningen side 52 ff. Ved tiltrædelsen vil der blive taget forbehold om, at konventionen kun skal finde anvendelse på anerkendelse og fuldbyrdelse af kendelser, som er afsagt i en anden kontraherende stat, og at den alene skal gælde i handelsforhold, jfr. betænkningen side 33. New York-konventionen